25/3/59

Μετ' από τη φωτιά κι τα δοκιμασμένα του 21 πρόβαλε ξαφνικά μπροστά μας κι με τα σωστά αξιολογημένα η Ελλάδα, η τελάφη Ελλάδα του Γολγοθά, για να συνεχίσει τον μόνιμο ιδιόρυθμο δρόμο της, το δρόμο να χειραγωγεί τη ανθρωπότητα, και μάλιστα τον καιρό της δοκιμασίας κι του ξεπεσμού της, πρός τα μεγάλα ιδανικά της φυλής, πρός τη Αλήθεια, τη Λευτεριά, τη Δικαιοσύνη και τη Τιμή —

Μεσ' από τους πόλους του πολεμού και του πολυβόλου, μεσ' από τις βροντές των βομβών και των καρτών, δυο τη φωνή και τη πλάρα του πολέμου τεσσάρων ημέρων χρόνων πρόβαλε ξανά η Κύπρος μας, γνήσια Κύπρος εκείνης, της Μεγάλης μας μάνας, "ούρξ εν τη σκέψει της και ούλοι εν τω ούλεν της"

Πρόβαλε αλλοιωμένη, ίσως, ~~πρόβαλε σαν φως και τη χαρά της ξαφνίσεως μας~~, αλλά ολοφάνερη, δοξασμένη και δαφνοστεφανωμένη, ωραιοποιή η θεά μας, η θεά της Ομορφιάς, όλων αναδύθηκε από τα φλογισμένα κύματα της δοκιμασίας. Αναδύθηκε από το πηχτό σκοτάδι σιγαβιάς δυνατό λιόνει πρός το φως και τη χαρά της ξαφνίσεως μας, ~~για να~~ συνεχίζοντας με τον δρόμο της τον ίδιο ιδιόρυθμο δρόμο, δίνοντας σ' όλους τους σιγαβούς λιόρια δασύ το δυσκό μάθημα της υπομονής, και διδάσκοντας πως η φυσή δεν χάνει ποτέ τη λευτεριά και πάλι η λευτεριά δεν καταλύεται με λόγια, δεν διωχνέται από τους καταλυτές με τα πλεονάσματα, αλλά με τη πίστη, τη αποφασιστικότητα κι τη δυνατά.

Η Κύπρος μας σήμερα χάνει τήν ὀρθόδοξη ψυχή καί τό δάφνος της εἶναι ὁλά πόνοι ἄν τῶν σκλάβων δικά μας, ἀλλά κι' ἄν τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων τό πρόσωπο πλέδεμμα ἀρνιοῦν, πού ξέρει νά ζήσει μέ τιμή ἤ νά πεθάνει. Μαρτυρά ὁλα μάτια ὅλου τοῦ κόσμου, ὅσο μικρή κι' ἄν εἶναι, φαίνεται μεγάλη, γιατί "Η μεγαλωσύνη ὁλά ἔθνη δέ μετριέται μέ τό θέλημα, μέ τῆς καρδιᾶς τό πόνημα μετριέται καί μέ τό αἷμα". Αὐτό τό πόνημα τῆς καρδιᾶς ἄναψε ὁλά τά ἐλπίδια τῶν παιδιῶν της, κι' αὐτό τό αἷμα ποτίστηκε δοῦλα ὁλό βωμό τῆς ἀπελευθέρωσης καί τό δάφνη ἔγινε. Τό ἔνιωσε ~~αὐτό ὁλάνεφαν κλέφαν~~ εἰκοστό ὅλε σχεδόν γενεά τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἔγινε πραγματικότητα.

"Ἐσύ κυνηγοῦσες, ὡραῖο νησί, καί φύγαξες
ἐσύ τά πρόσωπά σου τῆς Ρωμιοσύνης τά εἴδωσα,
τῆς Ὀμορφιᾶς τό εἴδωσε καί τῆς Θυσιαριᾶς".

Μά καταστροφαντούσαν οἱ καλαμιές, ἀλλιέλα πρό τῆς ἱστορικῆς ἀναμνήσεως καταφέρνανε ~~ἄν κοντά~~ τῆς εἴμαστε κάνε ἄλλο παρά παιδιά τῆς ἑλληνικῆς πλεΐδας. Ὀλιγάλα χρόνια σταμάμε πρόσωπα ὁλά θαυμαστά τῶν κυριάρχων γιά νά μιλήσουμε τό δίκαιόμας καί οἱ πόλεις ἔγιναν καλάμουτρα μας. ~~Περιφρόνησαν πλέξεν~~ Γελοιοποιός καί καταφρόνια ἦταν ἡ ἀπάντησή μας. Κι' ἔπρεπε νά ξυπνήσει ὁ (ρωμαῖος) ὁ Κύπρος ~~Καρπέν~~ νά σπιτώσει τά δόντια ν' ἀδράξει τό ὅπλο καί νά πάει τή μεγάλη ἀπόφαση "Ἐλευθερία ἤ θάνατος".

Τό ἅγιο σύνθημα πού, 138 χρόνια πρίν, σάλεψε πάλι σ' ὅλο τόν κόσμο ἡ Μικρά Ἑλλάδα.

Ἐμείς οἱ Ἕλληνες Κύπριοι γιορτάζουμε διπλή γιορτή σήμερα: τά Μεγάλα Ἐλευθέρια καί τῆς Κύπρου τά Ἐλευθέρια. Ἑλλάδα καί Κύπρος, Μικρά καί Κύπρος! Μία ψυχή, μία καί ἡ ἴδια ~~ἔνοια~~ Ἱστορία, οἱ ἴδιοι ἀγῶνες, ἡ ἴδια περήφανη δόξα, τά ἴδια μεγάλα διδάγματα γιά τούς λαούς τοῦ Κόσμου, ~~οἱ ἴδιες ἀναμνήσεις~~, ~~ἀγκάλιασε~~ τόσα ~~καί ἴδιες ἀναμνήσεις~~ καί ἡ ἐλευθερία γιά ἑνός ~~ἑνοῦ~~ λαοῦ βγαίνει ἀπό τούς τάφους τῶν ἡρώων προγόνων καί ἀπό τό αἷμα τῶν φαρμακωμένων του.

Ἀκόμα μιά ἀπό ἴδιες σχεδόν παλαιότητες: Ἐκεῖ 368 χρόνια σκλαβιά· ἐδῶ 464. Ἐκεῖ χαρέμι ὁ Τοῦρκος· ἐδῶ ὁ ἀλλόφυλος μεγάλη ὀμορφιά. Ἐκεῖ μ' ἐδῶ ὁ λαός ὁ ἴδιος μέ γενναῖα δίψα γιά λευτεριά ἐξ τά ἴδια ὄνειρα· γι' αὐτό καί τό ἴδιο σύνθημα «Λευτεριά ἢ θάνατος». Ἐκεῖ μ' ἐδῶ ἡ Ἐκκλησία μέ τούς δεξιούς καί τούς χειλοφόρους της πρωτοστατεῖ ὁλόξεστη στό ἔργο τοῦ λαοῦ. Πλήθη πολεμοῦν Γερμανοί, Παλαιάχωρι Γεωργίος ὁ Ε', Πλαταγέστη ἐκεῖ· ἐδῶ ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος, ὁ Κυπριανός τῆς Κορώνης μ' ὅλοι οἱ ἱερεῖς! Ἐκεῖ Διάκος ἐδῶ Ἀθανάσιος. Ἐκεῖ ὁ Πλαταγέστης νοσοκόμος τῆς Δημοκρατίας βάζει τό σῶμα του ~~νεκρό~~ γενναῖο λαμπάδι στόν ἀρματωμό Ἡμιβραίμη· ἐδῶ ὁ Μάτσης γενναῖα ἐξ ἀγέρωχα εἰδοποιεῖ τούς ἐχθρούς ~~ὅτι~~ «δά ἐξέλθω πυροβολῶν»! Ἐκεῖ ὁ Κολοκοτρώνης ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ· ἐδῶ ὁ ~~συνταγματάρχης Γεώργιος~~ Διγενής, ὁ Γέρος τῆς Κύπρου! Ἐκεῖ καί δῶ τέλος χνέλομος ἡ ἄπειρος τό πόρφυρο ὁ λαός καί ἔχει ν' ἀντιπαλαχθεῖ χωρίς ὅπλα μέ δυνάμεις ἀπροσκόπτους θάλασσες. Μοναδικό ὅπλο ἡ πίστη στό δίκαιο, τό μεθύσι μ' ὁ ἔρωτας τῆς λευτεριᾶς ἐξ τό θάρρος καί

«τό εὔψυχον» τῶν προγόνων μας.

Τά κορφοβούνια κι' οἱ ἐκρμές εἶναι τά χαμένα τοῦ παλληκαριοῦ μας - Ζαραβελλαίικη ἡ κρεφτοφιά· ὁ λαός μας ὁλοφάχελα μέ τήν ψυχή τοῦ ἀδράμαδη, ἀποφασισμένος ἢ νά ζήσῃ πιά ἐλεύθερος ἢ νά πεθάνῃ ἐλεύθερος, ὅπου τραγούδι ὁλό χρυσό κι' ἀγαπημό ἐλληνικό χαό.

Μά ὁ ἀρνάς εἶναι ἄνιος δυσκάλαρος - Ἡ Μαρία Βρελλαικιά Ἀδελφαλοσιά ~~πολύ~~ μέ δεκάδες χιλιάδες τερεκές ἐξωκλησιόμενο ὀφαλωτό καί μέ ὅλα τά σύγχρονα ἐξοπλισμοκά μέσα τοῦ πολέμου. - Ὁ λαός μας «δέν ἠξέρει κάν πόδιν νά πάῃ τό πολέμι» ἐλέγωσεν ὁ Ἀγρκής, ποῦ τόν δαυμάζει, κι' μόνο μ' ἐκαλό πρόσλα πρέπει πολλά ἐκεῖνα τόν ἀρνά. Ἀ πολιτεία τοῦ Κύπρος πού θάλασσα τ' ἀέρα μέ πολεμικά, μέ ἀεροπλάνα· τά ἐκπόπλεα καλοπλεύσεν πανοῦ. Οἱ μυστικοί ὀφαλμοί πανοῦ· καί τό κεφάλι τόδελα κρεμασμένα, τό κεφάλι τοῦ ἀρνιοῦ μας χαοῦ, ὁλάχεια πεσμένα.

Ἀπομονώνεται χωριά καρτεροκόμενα κι' ἀμάνες πεφοχές μ' ἐκαλοκάδες καί μέ χιλιάδες θεαλοῦν γιά νά πιάσουν τόν Κύπριον πλάνη - Κυνηγετικά δίκυγά πλάνα ἐκοκαλεύδικαν γιά νά ὁρμήσουν τά ἤχη του· Θεσσαλονικέα κίλουτρα τ' ἀγρυς μέρα τ' νύχια διχοκίζουν ὅλο τό νησί· Ὁ λαός ὁ ἀρμαχός δέν πίστευε στά ἤλιν ἀνταλό τόσα μεγάλη τόση δύναμη νά μή μπορέσῃ νά σταθεῖ τό κίνημα.

Ὅμως ὁ ἀγωνιστής τῆς γλώσσας ὁλό πολεμικό πεδίο, ὁ συνταγματάρχης Γεώργιος Γρίβας ὁ ὀργανωτής ἀποβιβάσεων κι' ἐπιθέσεων «Ἑλληνικοῦ κρούσεως», δημιουργεῖ σιγουρούς πυρῆνες διδάσκει

πάνω δυό λόφοι πέτροι νύχλα (5)

τη λεπτή του πολιτισμού, του πολεμικού δόξου, τη βόμβα και τη νάρκη. Καλαστιώνονται νέοι βόμβες, γεμίζονται ξυλοπλικές ύλες, γίνονται νέοι πολεμικά ε' βόλια. Ο κόσμος δόλαμε ολίγα καλόκαιρα, κυλάει αδιάπτωτα σεαλό πό κυνέλαι πάλι δρόμα, συνεχεί συνεπιμένα ημέρα, φοράει ~~μέ σκόρπιο~~ μέσα ολό φως τη ημέρες του εμπρόστινο τη τραγωδία, δυλεγό με δρολοβεχνικά καχτικά πεσόδλες μέσα ολά σπίτια του η ολά καφενέδα η και μεσοπυρομένοι δρόμα μέσα ολά νοσοκομεία. Αν ουρηφεί δεπελεύκ. κι' αν καποτοιθεί με τα βάρβαρα μέσα τη τραγωδίας γράφεται το μύθος του πά δικαιο - Ο δυγιάν ολίγαμιόρφο τραγούδια τα τραγούδι τη εξεύθερη φωνή, ~~δλιμίος~~, δυαμίος, δυγίος, δλίμιος. Νά, το δαβρεα τη ιδέας, το δαβρεα τη δράσης πά τη εξεύθερη Πολίδα! (πά και δουλ. πρέ οι τραγουδάκι, οι πόλεις δεν ήταν δόμοι και οι δι πρεφαλιόνοι ήδαν - μέρματα, ολόγυρα, εξω ήταν πολά λόγια μέσα σε μεγάλη κ.λ.)

Ο δρόμος ~~ήταν~~ λιάκος· ήταν δυσκόλος· μα αν δουρμόδες του σπάδιν τη χεσίδα ολό ~~μέ~~ ψυχικό μέλλο τε λαού εκόρφωσε μας δα χύγε και δα τραγούδαν - Κι' όλα όσα μας δυσκόλια σηλόδιον τη ψυχική τε δύναμης τραγούδει τα κλοφόρματα τω πρωτιάρι τον ιγήμα του πρωτινό νεφρό τε δρόμε μέχρι τη δεκαετία, κι' δόρμιλαγ κι' δυμάρα ολά μπρόστα' τον. Η νεολαία μας, δόρια γ' κορίτσια, άντρες γ' γυναίκες, παιδί δύμα μαδυλαχτόδια μαδιτιόν ν' δρυτήρδαν για τη Πολίδα - κρλάνε τα μυστικά τω. διαπέμουν φυλάδια γίνονται ουνδέσμοι και με κάδε τρόπο υπηρετεί τη Πολίδα. Μέ αυτά και άλλα δόρια εξυπνάει το δαβρεα τη Νίκης - Μεγάλα βαβαιόνται δόρια μια φορά

στὴ Φολεγία, ἀπὸ "ὅλαν ἕνα κίνημα" ἔχει μαζί βάση τόλη εἶναι ἀήττητο". Ὁ λαός μας ἀνάψε καὶ κίνησε.

~~Ἀρχίσαμε~~ Ὁ λαός μας ὅλος, ποὺ κι' κλῆρος ὁ ὀρθοδοξία κι' ἐμψυχωμένος τὴν μάχιμην ὁμάδαν τῆς ΕΟΚΑ, ὁ ἴδιος ὁ Ἀσκηπιός τὸ ἀρχηγόπουλο. Δόξα σοῦ Ἑλληνικὸ λαὸ τῆς Κύπρου ποὺ μὲ τὸ αἷμα σου καὶ τὴν ἀντοχή σου ἔγραψες κι' χωνεύεις τὸν γιγάντιον ἀγῶνα σου.

Ἀλλὰ δὲ μπορεῖ ὅπως νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν ὅλον ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου, χωρὶς νὰ ξεχωρίσῃ ἀμέσως τὴν μνήμη τοῦ ~~[illegible]~~ Διγενῆ καὶ τοῦ ~~[illegible]~~. Εἶναι καθῆκον ἱερὸ νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τοὺς δυὸ ἔνδοξους ἀγωνιστές μας, τοὺς δεκαέξαχρονους τῆς νέας Κυπριακῆς Ἀναγεννήσεως, τὸ ἀγέρας μας. Ἀς ἀνέβῃ τὸ ἄρωμα τῆς ὀρθοφροσύνης μας στὰ ὕψη γιὰ νὰ τοὺς ἐφέρῃ τὴν παρηγοριά. Ἀς ἀναγνωρίσουμε τοὺς ἥρωάς μας, τὴν ἀγωνία καὶ τὸν πόνο ποὺ αἰσθάνθηκαν γιὰ τὸν ὑπόδουλο λαό μας, τὴν ἀγωνία τὸ ~~[illegible]~~ τὴν ἀγωνία τὸν ὑπόδουλε. Ἀς λοιπόν τὸ ἀγέρι βάφος τῆς ὀδύνης ποὺ ἀνέβαν μετὰ τὸ λαό μας καὶ τόλη. Θὰ παραδεχτοῦμε τὴν ὑμνῶντας τὸ Διγενῆ καὶ τὸ Μακάριο ὑμνοῦμε μαζί τὴν παρηγοριά, τὴν αὐλοδοσία, τὴν ἀποτομία τόλμη ἀλλὰ καὶ τὴν πολλὴν ὀξύνοια καὶ ἀντοχὴ τοῦ λαοῦ μας. Γιατί οἱ δυὸ τους τοῦτοι εἶναι φύλλα κυρίως τοῦ λαοῦ μας· παιδιὰ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου.

Ὁ ἕνας, ὁ σημερινὸς ὀρφανός, ἀντιπροσώπευε τὸν ἀγωνιστὴ ἀγωνιστὴ τῆς Βελλαρμίνας αὐτοπεποιθήσεως. Ἐνδυνάμωνε ~~καὶ ἐνε~~ τὴν νεολαία μας μὲ τὴν ὀφαιρικό του καὶ ἐνέπνευσε τὸ λαό μας ἐνδυναμωμένο ἀπὸ ἀγάπη, ποὺ χωρεῖς αὐτὸν δὲν θὰ ~~[illegible]~~ εἴχαμε τὰ καλαπτυκτικὰ ἡρωϊκὰ καταδρώμενα ἐξῆς δυνάμεις. Ἡ περιφρόνηση γιὰ τὸ θάνατο ἔδωσε τὴν νίκη - Μπῆκε σὲ δοκιμασμένη δύναμη στὶς καρδιές ὁ ἔρωτας τῆς λευτεριᾶς καὶ τὴς ἐξόγησε· γέννησε τὴν αὐτοπεποίθηση καὶ μὲ τὴς λαμπρὲς ἐπιτυχίες τὴς ἀναχαιτίσεις ~~ἐφε~~

δημιούργησε σε λίγες χρόνια σ' όλο το λαό μας, πού τα μεγάλα πλήθη μη τις πιο μεγαλύτερες το συνείδησε της ανεξαρτησίας και της δίκαιας εθνικής πραγματικότητας. Μη ξεχνούμε πώς η αρχή χάρη στο μεγάλο σύμμαχο τα Εθνικά γήπεδα της Κύπρου εδώσε η "ΟΚΑ" ή ΕΟΚΑ (Εθνική Οργάν. Κυπρίων Αγωνιστών)

Ο άγρος, γεμάτος πλήθος ξ. γενιά μορφή και όλες πιο περίφημες δυνάμεις πού παίξανε η λόγο της πολιτείας του, ανδράγε με τη γενναιότητα και τη προσήνεια της μορφής ένα μοναδικό, ~~ξεχωριστό~~ μ' εξαιρετικό πατριωτικό περίνοια, πού ήταν μπορούν να τα χάσουν και οι πιο έμπειροι διπλωμάτες του κόσμου, όπως φανερώνει η "Αγγλος πολιτικός. Ο ~~Μακάριος~~ Εθνάρχης Μακάριος ο Γ.' αποκτεί σήμερα για τον Κυπριακό λαό μας το πιο σπουδαίο μεγάλο και τη πιο δεξιά ηγέτη για τη σημερινή ~~και τον~~ της Κυπριακής πολιτείας και τη σημαία του λαού μας. Ο Μακάριος ο Γ.' είναι με το Δίγενή το καλύτερο του Ελληνικού Έθνους σήμερα. Ο Μακάριος ο Γ.' δυναδείχθηκε η μεγαλύτερη πολιτική φυσιογνωμία της Κύπρου η της Ελλάδας μας σήμερα. Δεν μπόρεσε πιο δεξιά πιο δεξιά πέτρο-Ας του ευχηθούμε στο καρδιά να εύρει ο δρόμο του για το καλό του λαού μας. Και καλός ερμηνέας να δώσει το σύμβολο της νέας Κυπριακής πολιτείας σε ήσυχο λιμάνι.

Ζήτω ο Ελληνικός λαός της Κύπρου.
Ζήτωσαν οι δημοκρατίες και ελευθερίες του κυπριακού λαού! Ζήτω ο Δίγενής, ζήτω ο Μακάριος.
Δόξα η μνήμη όσων δοξάσανε ο βωμό της Κυπριακής ελευθερίας.